

പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെ വേഗതയിൽ തടസ്സത്തിന്റെ കാരണവും അതിന്റെ നിവാരണവും

ഓരോ പുരുഷാർത്ഥിയും യഥാശക്തി പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു-ബാപ്റ്റിസം ഓരോ പുരുഷാർത്ഥിയുടെയും വേഗത കണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നു ഓരോരുത്തരുടെയും മുന്നിൽ എന്ത് വിഘ്നം വരുന്നു എന്നും എങ്ങനെ താല്പര്യത്തോടെ വിഘ്നവിനാശകനാകുന്നു എന്നും. ചിലപ്പോൾ നിന്നു പോകുന്നു, ചിലപ്പോൾ ഓടുന്നു, ചിലപ്പോൾ ഹൈജമ്പ് ചാടുന്നു. എന്നാൽ തടസ്സങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് വരുന്നു, അതു കാരണം തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥിയിൽ നിന്നും പുരുഷാർത്ഥിയായി മാറുന്നു. കയറുന്ന കലക്കു പകരം നിൽക്കുന്ന കലയിലേക്കു വരുന്നു. അധികാരി അഥവാ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിവാൻ പകരം ഉദാസീനൻ അഥവാ ദാസനായി മാറുന്നു. കാരണം? വളരെ ചെറിയ ചെറിയ കാര്യങ്ങളാണ്, എങ്ങനെ അന്ന് ഒരു ദിവസം കേൾപ്പിച്ചുവോ മൂല കാരണം ഭൂരിപക്ഷത്തിനു മുന്നിൽ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ കൊടുങ്കാറ്റ് കൂടുതൽ വരുന്നു.

വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങൾ വരുന്നതിന്റെ ആധാരം, ശുഭ സങ്കല്പങ്ങളുടെയും ശുദ്ധ വിചാരങ്ങളുടെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെ വജ്രവിഘ്നവും കുറവാണ്. ലഭിച്ചിട്ടും ഉപയോഗിക്കുവാൻ അറിയില്ല, സ്വരൂപിക്കുവാൻ അറിയില്ല, അതിനുള്ള വിധി അറിയില്ല, അതുകൊണ്ട് വർദ്ധിക്കുന്നില്ല. കേട്ടു എന്നാൽ അർത്ഥം ലഭിച്ചു പക്ഷേ ആ സമയത്തെ അല്പകാല സന്തോഷത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ അനുഭവം ചെയ്തു, തീർന്നു. ലൗകിക രൂപത്തിൽ സമ്പാദിച്ചു കഴിച്ചു, കുറച്ചു കഴിച്ചു കുറച്ചു പറപ്പിച്ചു. ഈ രീതിയിൽ ധാരണയുടെ ശക്തിയിൽ കുറവുള്ളതു കാരണം, വിധിപൂർവ്വം വർദ്ധിപ്പിക്കാത്തതു കാരണം സദാ സ്വയത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും വജ്രവിഘ്നം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി അനുഭവം ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിരന്തരം ശക്തിശാലിയാകുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. നിരന്തരം സന്തോഷമായിരിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ദുർബ്ബലരായതിനാൽ മായയുടെ വിഘ്നങ്ങളിൽ വശപ്പെട്ടു പോകുന്നു അഥവാ മായക്കു ദാസനാകുന്നു. ഒപ്പം മറ്റാരുമില്ലാത്ത സമ്പന്നമായി കാണുമ്പോൾ, സ്വയം ഉദാസീനരാകുന്നു. ജ്ഞാനത്തിന്റെ വജ്രവിഘ്നം സ്വരൂപിക്കുക, സമയത്തിന്റെ വജ്രവിഘ്നം സ്വരൂപിക്കുക അഥവാ സ്ഥൂല വജ്രവിഘ്നം ഒന്നിനു ലക്ഷ്യം മടങ്ങായി വർദ്ധിപ്പിക്കുക അതായത് സ്വരൂപിക്കുക, ഈ വജ്രവിഘ്നങ്ങളെല്ലാം സ്വരൂപിക്കുവാനുള്ള മുഖ്യ വിധി ഇതാണ് -സ്വച്ഛമായ അഥവാ പവിത്രമായ ബുദ്ധി, സത്യമായ ഹൃദയം. പവിത്രമായ ബുദ്ധിയുടെ ആധാരമാണ് ബുദ്ധിക്കൊണ്ട് ബാബയെ മനസ്സിലാക്കി, ആ ബുദ്ധിയെയും ബാബക്കു സമർപ്പിക്കുക. സമർപ്പിക്കുക എന്നാൽ എന്റേത് എന്നതിനെ ഇല്ലാതാക്കുക. അത്രയും ബുദ്ധിയെ സമർപ്പിച്ചോ? ശുഭ്രത്വത്തിന്റെ ബുദ്ധിയെ സമർപ്പിക്കുക എന്നാൽ കൊടുക്കുക. അപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നതിനോടൊപ്പം ദിവ്യ ബുദ്ധി എടുക്കുന്നുമുണ്ട്. കൊടുക്കൽ തന്നെയാണ് എടുക്കൽ. എങ്ങനെയാണോ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നത് കൊടുക്കുന്നു പിന്നെ എടുക്കുന്നു അല്ലേ? പൈസ കൊടുക്കുന്നു, സാധനം എടുക്കുന്നു. അതുപോലെ ഇവിടെയും കൊടുക്കൽ തന്നെ എടുക്കൽ. ആദ്യം എല്ലാം കൊടുക്കണം. എങ്ങനെ? ശുഭ സങ്കല്പത്തിലൂടെ. എല്ലാം ബാബയുടേതാണ്, എന്റെ ഒന്നുമില്ല. എന്റെ എന്ന അധികാരം ഉപേക്ഷിക്കുക, ഇതിനെയാണ് സമർപ്പണം എന്നു പറയുന്നത്. ഇതിനെയാണ് നഷ്ടഭോമോഹ സ്റ്റേജ് എന്നു പറയുന്നത്. സ്മൃതി സ്വരൂപമാകാത്തതു കാരണം അഥവാ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങൾ നടക്കുന്നതു കാരണം, ഉദാസീനർ അഥവാ ദാസനായി മാറുന്നു. എന്റേത് എന്നുണ്ടെങ്കിൽ നഷ്ടഭോമോഹ ആകില്ല. എന്റേത്ത് എന്നതിന് വളരെ വിസ്താരമുണ്ട്. ബാപ്റ്റിസം മുഴുവൻ ദിവസവും എല്ലാ കൂട്ടികളുടെയും വിശേഷമായിട്ട് കൊടുക്കുന്നതിലുള്ള സൂത്രപ്പണികളുടെ കളികൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോളിപ്പോൾ തരും ഇപ്പോളിപ്പോൾ തിരിച്ചെടുക്കും. ഇപ്പോളിപ്പോൾ നാവു കൊണ്ട് പറയും എന്റേതായി ഒന്നുമില്ല എന്നാൽ മനസാ അധികാരം പുലർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. അധികാരം എന്നാൽ മോഹം. ചിലപ്പോൾ കർമ്മത്തിലൂടെ കൊടുത്ത് വാക്കിലൂടെ തിരിച്ചെടുക്കും. സൂത്രപ്പണികളിൽ പഴയതിനോടൊപ്പം പുതിയതുകൂടി തന്റെയടുത്ത് വയ്ക്കാൻ നോക്കും. പറയുന്നത് ട്രസ്റ്റി എന്നാണ് എന്നാൽ പ്രാക്ടിക്കലിൽ ഗൃഹസ്ഥിയാകുന്നു. അപ്പോൾ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കുവാനുള്ള ആധാരം, ഗൃഹസ്ഥിത്വം ഉപേക്ഷിക്കുക. കുമാരിയായിരിക്കാം കുമാരനായിരിക്കാം എന്റെ സ്വഭാവം, എന്റെ സംസ്കാരം, എന്റെ ബുദ്ധി ഇത് വിസ്താരത്തിലുള്ള ഗൃഹസ്ഥിത്വമാണ്. സമർപ്പണമായി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ബാബയുടെ സ്വഭാവം നിങ്ങളുടെ സ്വഭാവം, ബാബയുടെ സംസ്കാരം നിങ്ങളുടെ സംസ്കാരം. എങ്ങനെ ബാബയുടെ ബുദ്ധി ദിവ്യമാണോ അതുപോലെ നിങ്ങളുടേതും. അപ്പോൾ ദിവ്യ ബുദ്ധിയിൽ സ്മൃതി ഇല്ലാതിരിക്കുക എന്നത് നടക്കാത്ത കാര്യമാണ്. ഒരു മണിക്കൂർ നേരത്തെ അവസ്ഥ പരിശോധിച്ചാൽ തന്നെ അറിയാം നടക്കുന്ന സങ്കല്പങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ചിലതിൽ എന്റേത്

എന്നുണ്ടായിരിക്കും. എന്റേതിന്റെ ലക്ഷണം പറഞ്ഞു മോഹം. മോഹത്തിനും സ്റ്റേജുകൾ ഉണ്ട്. ഒന്ന് സൂക്ഷ്മമായ മോഹമാണ്, അത് സൂക്ഷ്മ ആത്മിക സ്ഥിതിയിൽ ഇരുന്നാലേ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കൂ. രണ്ടാമത്തേത് സ്ഥൂല രൂപത്തിലുള്ള മോഹമാണ്, അത് സഹജമായി മനസ്സിലാക്കാം. സൂക്ഷ്മ മോഹത്തിനും വളരെ വിസ്താരമുണ്ട്. മോഹമില്ലാതെ ബുദ്ധിയുടെ ആകർഷണത്തിന് അവിടം വരെ എത്തുക സാധ്യമല്ല അഥവാ ബുദ്ധി അവിടേയ്ക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെടുക സാധ്യമല്ല. അപ്പോൾ മോഹം പരിശോധിച്ചപ്പോൾ കിട്ടി ആകർഷണം. അത് സങ്കല്പത്തിലാകാം, വാക്കിലാകാം, കർമ്മത്തിലാകാം, സംബന്ധത്തിലാകാം, സമ്പർക്കത്തിലാകാം, ആഗ്രഹിക്കാതെ തന്നെ സമയം ആ വശത്തു ചിലവാകുക തന്നെ ചെയ്യും. കാരണം -മോഹം. ഇത് പരിശോധിക്കൂ, നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കാത്ത കാര്യങ്ങളും വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ രൂപത്തിൽ നിങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കും. ഇതിന്റെയും കാരണം പഴയ സ്വഭാവ സംസ്കാരങ്ങളിൽ എന്റേതിന്റെ കലർപ്പാണ്. എന്റെ സ്വഭാവം, എന്റെ സംസ്കാരം എന്ന് ഉള്ളിടത്തോളം കാലം അത് ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. എങ്ങനെ എന്റെ രചന, രചയിതാവിനെ ആകർഷിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ എന്റെ സ്വഭാവ സംസ്കാരരൂപിയായ രചന രചയിതാവായ ആത്മാവിനെ ആകർഷിക്കുന്നു. എന്റേത് എന്നതില്ല, അത് ശുഭ്രന്റെ സംസ്കാരമാണ്. ശുഭ്രന്റെ സംസ്കാരത്തെ എന്റേതെന്നു പറയുക മഹാപാപമാണ്, കളവാൻ ചതിയാണ്. ശുഭ്രന്റെ വസ്തു ബ്രാഹ്മണൻ കട്ടെടുത്താൽ എന്റെതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അത് മഹാപാപമാണ്. എന്നാൽ ബാബാ ഇതെല്ലാം നിന്റേതാണ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് എന്റേതെന്നു പറയുക അത് ചതിയാണ്. ഇപ്രകാരം പാപങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിലൂടെ പാപങ്ങളുടെ ഭാരം വർദ്ധിക്കുന്നതിലൂടെ ബുദ്ധിക്ക് ഉയർന്ന സ്റ്റേജിൽ നിൽക്കുവാൻ സാധിക്കാതെവരും. അതുകൊണ്ട് വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ താഴ്ന്നസ്റ്റേജിലേയ്ക്ക് വീണ്ടും വീണ്ടും വരേണ്ടി വരുന്നു, പിന്നെ നിലവിലിരിക്കുന്നു, ഇനി എന്തു ചെയ്യുമെന്ന്. വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുടെ മറ്റൊരു കാരണം മുഴുവൻ ദിവസത്തേയും ദിനചര്യയിൽ മനസാ വാചാ കർമ്മണ ബാബയിൽ നിന്നു ലഭിച്ച മര്യാദകളാൽ സമ്പന്നമായ ശ്രീമത്ത് എവിടെയോ ഏതോ രൂപത്തിൽ ലംഘിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ആജ്ഞാകാരിയിൽ നിന്നും അപജ്ഞാകാരിയായി മാറുന്നു. മര്യാദകളുടെ രേഖയിൽ നിന്നും മനസ്സു കൊണ്ടു പോലും പുറത്തിറങ്ങിയാൽ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളാകുന്ന രാവണൻ യുദ്ധത്തിനു വരും. അപ്പോൾ ഇതും പരിശോധിക്കൂ സങ്കല്പത്തിലൂടെ വാക്കിലൂടെ സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിലൂടെ ബ്രാഹ്മമരുടെ രീതിയും നീതിയും ലംഘിക്കപ്പെടുന്നില്ലല്ലോയെന്ന്. തീർച്ചയായും രീതിയും നീതിയും വിട്ടു പോകുന്നുണ്ട് അതുകൊണ്ടാണ് ബുദ്ധിയിൽ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങൾ കലരുന്നത്. മനസ്സിലായോ -രണ്ടാമത്തെ കാരണം? അതുകൊണ്ട് പരിശോധന നല്ല രീതിയിൽ നടത്തണം അപ്പോൾ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാം. മുഴുവൻ ദിവസത്തേയ്ക്കുമായി ബാബയിൽ നിന്നും ശുദ്ധ പ്രവർത്തികൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബുദ്ധികൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തിയാണ് ശുദ്ധ സങ്കല്പങ്ങൾ രചിക്കുക, വാക്കുകൾ കൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തിയാണ് ബാബയിൽ നിന്നും കേട്ടത് മറ്റുള്ളവരെ കേൾപ്പിക്കുക, കർമ്മത്തിന്റെ പ്രവർത്തിയാണ് സദാ കർമ്മയോഗിയായിരുന്ന് കർമ്മം ചെയ്യുക, കമല പുഷ്പ സമാനം സ്നേഹിയായും വേറിട്ടുമിരിക്കുക, ഓരോ കർമ്മത്തിലൂടെയും ബാബയുടെ ശ്രേഷ്ഠ കാര്യങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുക, ഓരോ കർമ്മവും ചരിത്രമാക്കുക, സൂത്രപ്പണികളല്ല ചരിത്രമാക്കണം അതും ദിവ്യ ചരിത്രമാക്കണം. സമ്പർക്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തിയാണ് നിമിത്തമായി സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്ന സർവ്വരേയും ബാബയുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിൽ കൊണ്ടു വരുക. അപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള പവിത്ര പ്രവർത്തിയിൽ മുഴുകിയിരുന്നാൽ വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷപ്പെടാം. ലോകർ പറയും പ്രവർത്തിയിൽ നിന്നും നിവൃത്തി, ബാബ പറയുന്നു പവിത്ര പ്രവർത്തിയിലൂടെ മാത്രമേ നിവൃത്തി ലഭിക്കൂ. ഗൃഹസ്ഥി വേറേയാണ് -അവരെ ഗൃഹസ്ഥി എന്നു പറയില്ല. പവിത്ര പ്രവർത്തിയിലുള്ളവരെ ട്രസ്റ്റി എന്നു പറയും ഗൃഹസ്ഥി എന്നു പറയില്ല. അപ്പോൾ മനസ്സിലായോ നിവൃത്തിയുടെ ആധാരം പവിത്ര പ്രവർത്തിയാണ്. ശരി.

സദാ മര്യാദാ പുരുഷോത്തമന്മാരായ, സർവ്വ ഖജനാവുകളെയും സഹലമാക്കുന്ന, സഹലതാ മുർത്തിയായ, വ്യർത്ഥത്തെ സമർത്ഥത്തിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന, ബാബയുടെ ആജ്ഞാകാരി, സദാ ശ്രീമത്തനുസരിച്ചു നടക്കുന്ന കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്തദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളോടൊപ്പം

ശക്തികൾ അവരുടെ കരുത്ത് കാണിക്കും. പാണ്ഡവർ കൂടെ നിൽക്കും. ശക്തികളെ മുന്നിൽ നിർത്തുക എന്നാൽ സ്വയത്തെ മുന്നിൽ നിർത്തുക എന്നാണ്. അവരെ മുന്നിൽ നിർത്തുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ പേര് പ്രശസ്തമാകും. ആരാണോ ത്യാഗം ചെയ്യുന്നത് അവരുടെ ഭാഗ്യം താനേ സ്വരൂപിക്കപ്പെടും. ശക്തികൾ ശസ്ത്രധാരികളാണോ? ആയുധങ്ങൾ കാരണം തളരുന്നില്ലല്ലോ? ആയുധധാരിയായ ശക്തികളാണ് പുജിക്കപ്പെടുന്നത്. അപ്പോൾ നിങ്ങളെല്ലാവരും പുജ്യരല്ലേ? പുജ്യരെന്നാൽ ആയുധധാരി. ഏതെങ്കിലും സമ

യത്ത് ആയുധങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ സമയത്ത് പുജ്യരല്ല. ശക്തിരൂപമല്ലെങ്കിൽ ദുർബ്ബലരാണ്. ദുർബ്ബലരെ പുജിക്കാറില്ല. പുജ്യരെന്നാൽ സദാ പുജ്യർ അല്ലാതെ ഇടയ്ക്കിടക്ക് പുജ്യരും ഇടയ്ക്കിടക്ക് ദുർബ്ബലരുമല്ല. അപ്പോൾ ആയുധങ്ങൾ സദാ പ്രയോഗത്തിലുണ്ടോ? സ്വയത്തെ ഗൃഹസ്ഥി എന്നു വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഗൃഹസ്ഥത്തിന്റെ വല ഉണ്ടാകുന്നു. ഗൃഹസ്ഥി ആകുക എന്നാൽ വലയിൽ കുടുങ്ങുക. ട്രസ്റ്റി എന്നാൽ മുക്തൻ. സദാ സ്മൃതിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം ഞാൻ പുജ്യനാണ്. ഏപ്രകാരമുള്ള പരിതസ്ഥിതികൾ വന്നാലും, അതിൽ വിജയി ആകുന്നതു കാരണം യോജിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ഇടക്ക് കുട്ടികളോട് ദേഷ്യപ്പെടാറൊന്നുമില്ലല്ലോ? ഇങ്ങനെ പറയാറുണ്ടല്ലോ കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ തന്നെ, തിരിച്ചറിവില്ലാത്തവർ. കുട്ടികളെന്നാൽ ചഞ്ചലതയുള്ളവർ, അവർ തിരിച്ചറിവില്ലാത്ത ചഞ്ചലതയുള്ളവരാണെങ്കിൽ അവരോട് ദേഷ്യപ്പെടുന്നതെന്തിന്? നിങ്ങൾക്ക് രഹസ്യമറിയാം കലിയുഗത്തിലെ കുട്ടികളാണ്, തമോഗുണിയായി ജനിച്ചവരാണ് അപ്പോൾ തീർച്ചയായും ചഞ്ചലതയുള്ളവരായിരിക്കും. മണ്ണെങ്ങനെയോ അതുപോലെ കൂടം. മണ്ണ് ചൂടായിരിക്കുമ്പോൾ വെള്ളം തണുത്തിരിക്കണം എന്നു പറഞ്ഞാൽ -നടക്കുന്ന കാര്യമാണോ? അപ്പോൾ ദേഷ്യപ്പെടുക എന്നാൽ ജ്ഞാനവാനല്ല. രഹസ്യമറിയില്ല. യോഗയുക്തമായ ശിക്ഷണം നൽകുമെങ്കിൽ അവരിൽ പരിവർത്തനം വരും. ദേഷ്യപ്പെടുവാൻ പാടില്ല.

മുഴുവൻ ദിവസവും സങ്കല്പം, വാക്ക്, കർമ്മം എന്നിവ ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ സേവനത്തിനു വേണ്ടിയാണോ ഉപയോഗിക്കുന്നത്? ഓരോ സങ്കല്പവും ബാബയുടെ ഓർമ്മ പിന്നെ സേവനം. അതുപോലെ ഓരോ വാക്കിലൂടെയും ബാബയുടെ ഓർമ്മ നൽകുക അല്ലെങ്കിൽ ലഭിച്ച ഖജനാവുകൾ മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകുക. കർമ്മത്തിലൂടെ ബാബയുടെ ചരിത്രം തെളിയിക്കുക. അങ്ങനെയുള്ള ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലും സദാ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണോ? അഥവാ ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലും സദാ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ മായക്കു വരുവാൻ സാധിക്കുമോ? ഓർമ്മയും സേവനവും മറക്കുമ്പോഴാണ് മായക്കുള്ള ഗേറ്റ് തുറക്കപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ ഗേറ്റ് തുറക്കരുത്. വിസ്മൃതി എന്നാൽ മായക്കുള്ള ഗേറ്റ് തുറന്നു. സ്മൃതി എന്നാൽ ആ ഗേറ്റ് ഉറച്ച ഗോദരേജിന്റെ താഴിട്ട് പൂട്ടി. ഓർമ്മയുടെയും സേവനത്തിന്റെയും സ്മൃതി ഡബിൾ ലോക്കാണ്. ഡബിൾ ലോക്കിട്ടാൽ മായ ഒരിക്കലും വരില്ല. സിംഗിൾ ലോക്കിട്ട് ഓർമ്മയിൽ ഇരുന്നു സേവനമില്ലെങ്കിലും മായ കടന്നു വരും. ബ്രാഹ്മണ ജീവിതമെന്നാൽ ഓർമ്മയും സേവനവുമാണ്. അപ്പോൾ ജീവന്റെ കാര്യങ്ങൾ ആരെങ്കിലും മറക്കാറുണ്ടോ? മറക്കുമ്പോഴാണ് മായ ചതിക്കുന്നത്. ചതിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ദുഃഖത്തിന്റെ അലകൾ വരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സദാ ഡബിൾ ലോക്കിട്ട് വെയ്ക്കണം. അതിലൂടെ സദാ സുരക്ഷിതരായിരിക്കും. സന്തോഷമായിരിക്കും, സന്തുഷ്ടരായിരിക്കും.

സദാ ഓരോ ചുവടും ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് നടക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാവെന്ന് സ്വയത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? ഓരോ ചുവടും ശ്രീമത്തനുസരിച്ചാണോ അതോ മന്മത്ത് അനുസരിച്ചാണോ നടക്കുന്നത്. അങ്ങനെ തിരിച്ചറിയാം എന്നറിയാമോ? തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിധി എന്താണ്? ശ്രീമത്താണോ മന്മത്താണോ എന്നു തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള വിധി ഒന്നേയുള്ളൂ ശ്രീമത്തിലാണ് ചുവടെകിൽ ഒരിക്കലും മനസ്സ് അസന്തുഷ്ടമാകില്ല. മനസ്സിൽ ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള ഇളക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാവില്ല. സ്വാഭാവികമായും ശ്രീമത്തനുസരിച്ചു നടന്നാൽ സ്വാഭാവിക സന്തോഷം ഉണ്ടാകും. എങ്ങനെയാണോ ഒരാൾ നല്ല കർമ്മം ചെയ്താൽ സ്വാഭാവികമായും ഉള്ളിൽ സന്തോഷമുണ്ടാകുന്നത് അതുപോലെ. മോശമായ കർമ്മം ചെയ്താൽ ഉള്ളിൽ മനസ്സ് പശ്ചാത്തപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും -പുറത്ത് പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും. മന്മത്തനുസരിച്ച് നടക്കുന്നവരുടെ മനസ്സ് സദാ ഇളകിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ശ്രീമത്തനുസരിച്ച് നടക്കുന്നവർ സദാ ഭാരരഹിതരും സന്തുഷ്ടരുമായിരിക്കും. ഇങ്ങനെ തിരിച്ചറിയാം ശ്രീമത്തനുസരിച്ചാണോ മന്മത്തനുസരിച്ചാണോ നടക്കുന്നതെന്ന്. ഇതൊരു തെർമോമീറ്ററാണ്. എപ്പോഴെല്ലാം മനസ്സ് ഇളകുന്നുവോ, അല്പമെങ്കിലും സന്തോഷത്തിന്റെ ശതമാനം കുറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ പരിശോധിക്കുക -തീർച്ചയായും ശ്രീമത്ത് അവഗണിച്ചിട്ടുണ്ട്. സദാ പരിശോധിക്കുക പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുക. പരിശോധിക്കുക എന്നാൽ അർത്ഥം പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുക. പരിശോധിക്കുക പരിവർത്തനപ്പെടുക ഈ രണ്ടു ശക്തിയും വേണം. രണ്ടിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ശക്തിയുടെ കുറവുണ്ടെങ്കിൽ സന്തോഷമായിട്ടിരിക്കുക സാധ്യമല്ല. സ്വയം സന്തുഷ്ടമായിരിക്കുവാനും സാധിക്കില്ല മറ്റുള്ളവരെ സന്തുഷ്ടമാക്കുവാനും സാധിക്കില്ല. പരിവർത്തനപ്പെടുവാനുള്ള ശക്തി വരണമെങ്കിൽ സഹനശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കണം, ബുദ്ധിയുടെ ലൈൻ ക്ലിയറാണെങ്കിൽ തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള ശക്തി ഉണ്ടാകും. ശരി.

വരദാനം-ദുർബ്ബല സങ്കല്പങ്ങളുടെ വല സമാപ്തമാക്കി പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മുക്തമാകുന്ന സ്വതന്ത്ര ആത്മാവായി ഭവിക്കട്ടെ!

പാരതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ബന്ധനം തന്റെ മനസ്സിന്റെ വ്യർത്ഥ ദുർബ്ബല സങ്കല്പങ്ങളുടെ വലയാണ്. ഈ വല

ചോദ്യചിഹ്നത്തിന്റെ ആകൃതിയിലാണ്. എപ്പോഴാണോ ചോദ്യം ഉയരുന്നത് -അറിയില്ല എന്തു സംഭവിക്കുമെന്ന്, ഇങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിക്കില്ലല്ലോ.....വല നെയ്യുകയായി. എന്നാൽ സംഗമയുഗീ ബ്രാഹ്മണന്റെ ഒരേ ഒരു സങ്കല്പം മതി, എന്താണോ സംഭവിക്കുന്നത് അത് മംഗളകാരിയായിരിക്കും, ശ്രേഷ്ഠമായിരിക്കും നല്ലതിലും നല്ലതായിരിക്കും -ഈ സമർത്ഥ സങ്കല്പത്തിലൂടെ വല സമാപ്തമാക്കുമെങ്കിൽ ബന്ധനമുക്ത സമർത്ഥ ആത്മാവായി തീരും.

സ്റ്റോഗൻ-ജ്ഞാനി യോഗി ആത്മാവിന്റെ പ്രാക്ടിക്കൽ സ്വരൂപം വിനയവും നിർഭയതയുമാണ്.